

פני עין חמד

יוצא לאור ע"י בית הכנסת לבנות "עין חמד" - מקלחת ציון

פְּרֻשֶׁת תְּצִוָּה - בְּגָדִים כְּנָגֵד כְּפָרֵת הַמִּדּוֹת

"וְעָשִׂיתָ בְּגָדֵי קָדָשׁ לְאַהֲרֹן אָחִיךָ לְכָבוֹד וּלְתִפְאַרֶת" (שמות כח, ב)

"וְרָאָךְ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ" (שמות ד, יד).

ובכן, כנגד אותו טוב לב שגרם לאהרון לשמוח בגדולתו של אחיו הקטן, זכה הוא לחושן המשפט שהיה מונח על ליבו. לפיכך מתאים הדבר שחושן המשפט יכפר על עוולות שבין אדם לחבירו, שהרי אין תקנה גדולה יותר לעוולה חברתית-מאשר פסגת טוב הלב אשר באה לידי ביטוי באותו מעשה שזיכה את אהרון בחושן המשפט.

ומעיל מכפר על לשון הרע. צבע המעיל היה תכלת, התכלת דומה לים, הים דומה לרקיע, והרקיע מסמל את הקדושה ואת ההתגברות על המידות הרעות! ברקיע אין קינאה ואין שנאה ואין כבוד! המעיל מזכיר את הרקיע שנקי לחלוטין מכל המידות הרעות שגורמות לאדם לדבר לשון הרע, ועל כך הוא מכפר.

וזאת ועוד, ביחס לים נאמר בתהילים (קד, ט): "גְּבוּל שִׁמְתָּ בַל יַעֲבֹרוּן בַּל יִשְׁבּוּן לְכִסּוֹת הָאָרֶץ", הקב"ה הגביל את מי הים, תחם את גבולו, ומנע ממנו את האפשרות לשוב ולכסות את הארץ.

כך ביחס לאיסור לשון הרע התקנה היא לשים גבול ללשון, שהרי חלילה אם אדם יתן חופש לדיבורו ויאמר ככל אשר עולה על רוחו התוצאות עלולות להיות הרות אסון.

בברכת שבת שלום

הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א
חבר הרבנות המקומית מבשרת ציון

זמני לכת

ע"י	כניסת לכת	צאת לכת	זמני חס
י"ט	16:50	18:03	18:40
כ"א	17:07	18:00	18:36
כ"ב	17:08	18:01	18:37
כ"ג	17:10	18:03	18:39

בגמרא (זבחים פח ע"ב) מובא: "אמר רב עינינו בר ששון: 'למה נסמכה פרשת קרבנות לפרשת בגדי כהונה? לומר לך: מה קרבנות מכפרין אף בגדי כהונה מכפרין.

- ❖ **כותונת**- מכפרת על שפירות דם.
- ❖ **מכנסיים**- מכפרת על גילוי ערוות.
- ❖ **מצנפת**- מכפרת על גסי הרוח.
- ❖ **אבנט**- מכפר על הרהור הלב.
- ❖ **חושן**- מכפר על הדינין.
- ❖ **אפוד**- מכפר על עבודת כוכבים.
- ❖ **מעיל**- מכפר על לשון הרע.
- ❖ **ציץ**- מכפר על עזות פנים.

נמצא שכל אחד מבגדי הכהונה מכפר על עניין מסויים. החושן והמעיל שניהם מכפרים על עברות שבין אדם לחבירו.

החושן- מכפר על הדינים. כל עוולה בדיון, שנעשתה בין אדם לחבירו- מוצאת את כפרתה לאחר התשובה והשבת הגזילה לבעליה, באמצעות החושן.

ביאור הדבר מופיע בגמרא (שבת קלט ע"א): "בשכר וְרָאָךְ וְשָׂמַח בְּלִבּוֹ" (שמות ד, יד) - זכה לחושן המשפט על ליבו".

כאשר נצטוו משה רבינו לגאול את בני ישראל ממצרים, הוא חשש לקבל על עצמו את השליחות. אחד המניעים העיקריים בסירובו היה החשש מפני פגיעה אפשרית באהרון אחיו הגדול שהנהיג את ישראל בכל התקופה בה שהה משה רבינו במדין.

אולם למעשה גילה הקב"ה למשה, כי כל התחושות הללו אשר בהחלט מתאימים לאדם מן השורה, לא יכולים למצוא מקום בליבו הרחב של אהרון. והבטיחו הקב"ה

הצלחה בגו"ר

יצחק אריאל בן טובה חגי חיים וב"ב שמואל אימן בן אסתר זרי שגית בת רותי מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים ליאור יהושע סומך וב"ב גלית בת מסודי יהודה אריה בן רחל ברכה ארז בן שושנה רונן אברהם וב"ב קסירר אפרים וב"ב רחל ברכה בת פדילה דליה משפ' שטרית נעם יצחק בן רחל ברכה רינה בת סימי וב"ב יוסף ליאור בן דליה אפרת- הצלחה בכל העניינים שלמה ודנה דוד וב"ב אריה ושרה לוי וב"ב י.מ.י.ש כדורי אקבלי יוסף חיים בן נסכה שולמית ומרדכי חיים דויטש וב"ב אברהם גורג'י בן דליה אפרת

זיווג הגון וכשר במהרה

אורן בן אסתר חונית בת סימי תרצה בתיה בת ימנה נינט סיון בת אסתר עמית בת טובה יוסף בן רוחמה נתנאל בן ג'ינה אילן בן ג'וליאט אסף בן סופיה דוד עומרי בן יהודית מיטל בת מלכה מאיר בן שרית ואליהו טליה עדן אסתר בת שולמית יפית בת ג'ינה שירי ימנה בת שולמית שמעון בן שולמית אנאל חביבה בת שולמית אורן בן נעמי שושנה שירה בת סילביה מיטל בת שושנה

זרע קודש בר קיימא

גלית בת מסודי אליהו זרי בן ימנה אילנה בת רוחמה שמואל אימן בן אסתר זרי סיון בת אסתר רחל מרים בת יהודית נועה בת מזל טוב משה מנחם בן רחל דניאל בן שרה ואושרית בת שושנה נעמה בת יפה דגנית בת שושנה

רפואה שלמה

מאיר ישראל בן רחל ברכה יצחק בן עזרא ימנה זרי בת טובה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרחה- בריאות ואריכות ימים מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה סימי בת סוליקה שלו בן מזל פחמה אורן בן אסתר דינה בת מזל נעם יצחק בן רחל ברכה נעמי בת רחל שירה שילת בת אורלי אפרים בן שרה לביא ישראל בן תמר חיה אסתר בת סוליקה מוריה בת רחל ברכה נחום בן כיריה יהודה אריה בן רחל ברכה טובה בת אורה יפה בת שרה-הצלחה ורפואה רחל בת זוהרה מישא אסתר בת זוהרה שאול בן סילביה עינת בת רחל ברכה בנימין בן יקוט רפאל משה בן רחל יצחק בן פנינה רחל ברכה בת פדילה דליה יצחק בן רבקה רונית בת סבריה קסנש בת דגטו יצחק בן חנון רפאל אבידן בן תקווה זהבה בת שושנה רייזל אליהו בן רחל נעיה בת שרה יהודית אסתר פראדל בת חיה- בריאות ואריכות ימים

העלון מוקדש לעילוי נשמת משה בו גורג'יה ז"ל

לרפואה שלימה
לנוריאל בו אסתר

לרפואה שלימה
לאיידה חיה בת אסתר
ולילד אלחנן רפאל בן איריס
ולילד אורי חיים בן שלי

זש"ק, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה וגלית בת מסודי

להצלחת אברהם גורג'י דן דליה אפרת וב"ב
והצלחת יוסף ליאור בן דליה אפרת וב"ב

להצלחת אלי ברוט ומשפחתו

שואל ומשיב בהלכה - בשול אחר בשול - חלק ב'

האם מותר לשפוך מים חמים על גבי מאכל שאינו מבושל?

שאלה: **שאלה**

להלן סיכום ההלכה מפי ר' אליהו חיים פנחס, רבנות מקומית מבשרת ציון:

תשובה: **תשובה**

אסור לערות [לשפוך] מים חמים מכלי ראשון על גבי דבר מאכל שאינו מבושל. **מקורות:** תוספות שבת (מב ע"ב), שו"ע (סימן שיח ס"י). ולדעת רבים מן הפוסקים, אין עירוי מבשל כדי קליפה אלא כשלא נפסק הקילוח, דהיינו שבשעה שהעירוי פוגע במאכל הנמצא בכלי שני עדיין העירוי מחובר לכלי הראשון בשפיכה רצופה ממנו. ראה רמ"א (יו"ד סימן סח ס"י). וע"ע לרמ"א (יו"ד סימן צב ס"ז) דבנפסק הקילוח הוי ככלי שני. וע"ע משנה ברורה (סימן שיח ס"ק עד).

כוס רטובה שיש בה טיפות מים מועטות, מותר לערות עליה מים חמים מכלי ראשון, ואין צורך לנגבם קודם שיערה עליהם וטוב שינער את הכוס קודם לכן. **מקורות:** כן דעת הראש"ל בשו"ת יביע אומר ח"ד (חאו"ח סימן לג), ובספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד נו) מטעם חצי שיעור, וכן משום שדבר זה לא ניחא ליה כלל, וגם משום שכאן זה רק עירוי וי"א דעירוי לא מבשל. וע"ע חזון עובדיה- שבת (כרך ד עמוד שפב). וכן פסק בשו"ת שבת הלוי ח"ז (סימן מב אות ב). **ויש מחמירים לנגב את הכוס קודם העירוי כאשר המים שנתרו בכוס לא התבשלו, כגון מי ברז שנתרו בכוס לאחר שטיפתם או לאחר שתייתם.** **מקורות:** שו"ת אגרות משה (או"ח ח"א סימן צג, וח"ד סימן עד), שו"ת מנחת יצחק ח"ט (סימן ל- לא), ובשו"ת אור לציון ח"ב (עמוד רלה).

תבשיל רותח שנצטמק, אין לערות לתוכו מים רותחים אפילו שהעירוי מתבצע מכלי ראשון, אף אם הורד התבשיל מעל האש. **מקורות:** שו"ת יחווה דעת ח"ד (סימן כב) עפ"ד השו"ע (או"ח סימן רנג ס"ד). וכ"כ בספרו הליכות עולם ח"ד (עמוד סא) מפני שכשיצאו המים מהכלי ראשון פסקה רתיחתם וחוזרים ומתבשלים בתבשיל. אולם אף לשיטתו יהיה מותר לערות מים רותחים לאחר שיעביר את התבשיל לכלי שני, היות ואין בישול בכלי שני. וכ"ה בספרו חזון עובדיה- שבת (כרך ד עמוד שפח). וע"ע שו"ת נחלת לוי ח"א (חאו"ח סימן יא). לתת בערב שבת שקית מים בתוך סיר החמין שבמידה ויטייבש החמין ינקבו את השקית ויצאו המים לחמין, נראה שמותר לכל הדעות ואין כאן שני כלים שנחששו שמא אחד חם ואחד קר. וע"ע ספר מעין אומר ח"ב (עמוד קכה). ואין כאן איסור הטמנה היות ולדעת השו"ע (סימן שיח ס"ג) מותר להטמין כלי עם אוכל בתוך אוכל. וכמו שהוכיח החזון אי"ש (סימן לז אות לב). ועוד יש עצה, שימלא מים מהמיחם במצקת, ויכניס את המצקת לסיר החמין, דיש לצרף דעת הסוברים שמצקת היא כלי ראשון, ובפרט אם משהה אותה עד שתעלה רתיחות. וכן מותר לבן ספרד לומר לבן אשכנז שיעשה זאת עבורו. ראה חזון עובדיה (שם עמוד שצז), ובספר מאור השבת ח"א (עמוד תסג) בשם הגרש"ז אוירבך צ"ל.

יש מתירים לערות מים רותחים לתוך תבשיל רותח שנצטמק. **מקורות:** שו"ת שמ"ש ומגן ח"א (סימן ח) הליץ טוב על בני העדה המרוקאית שנוהגים לערות מים רותחים על החמין, כיון שאם המים והתבשיל נמצאים על הפלטה, חומם שווה. וכן פסק בשו"ת תפלה למשה ח"א (סימן ה). ויעשה זאת בנחת שלא יהיה חשש מגיס. ולדעת בני אשכנז רצוי שימלא כוס מהמיחם וישפוך מהכוס לתוך הסיר בנחת. אולם כאשר עושה עירוי ישירות מן המיחם לסיר, המים שבמיחם יכולים להפוך לבשריים, כמבואר ברמ"א (יו"ד סימן קה ס"ג) שחיבור ניצוק גורם למים שהם פרווה להפוך לבשריים. ושוב שכן העלה בטוב טעם ודעת שו"ת אמת להשיב ח"א (סימן ח). ויש לציין מה שהעיר בשו"ת נשמת שבת ח"ד (סימן ד אות ג) כאשר מערה מים מהמיחם באופן ישיר לתוך קדירת החמין, והמיחם פרווה ומשתמש במים שבו להכנת קפה עם חלב, יש להקפיד להרחיק את הקדירה מהמיחם, כך שהזיעה העולה מהקדירה לא תגיע לברז של המיחם אלא תתפשט לצדדים.

שְׁמִירָה מִפְּלָאָה

סיפר הרה"ג רבי יונה צבי קראוס על אדם שלמחרת היה צריך לטוס לחו"ל לפגישה חשובה. ברגע האחרון תקפה אותו דלקת במקום מסוים, והוא הזדקק לתרופה. הוא התקשר להזמין תור לרופא בסניף הקרוב למקום מגוריו, וכיוון ששם לא היה תור פנוי, בירר במרכזייה, היכן יוכל להשיג תור דחוף באיזור. התברר, שהמקום הקרוב ביותר, שבו יוכל להתקבל היום, הוא ביישוב הערבי גלג'וליה. האיש הזמין את התור. כשהגיע לשם, הוא התקבל אצל רופא ערבי, והלה רשם לו תרופה, ובנוסף דרש לבצע צילום רנטגן, ואף התנה את קבלת התרופה בצילום.

כשהיה אצל הרופא, לא הבחין המטופל, באיזה מקום בגוף דרש הרופא לעשות צילום. והנה, כשהגיע אל בית המרקחת במקום מגוריו, הבחין הרוקח בטופס הצילום, ובו נדרש המטופל לעשות צילום באיזור הלב. הוא פנה ללקוח ואמר לו, שלפני שיקבל את התרופה, הוא מוכרח לעשות את הצילום, כיוון שכך התנה הרופא, ואי אפשר ללכת נגד הוראותיו.

האיש התקומם על ה'הסדרים החדשים' וטען, שמעולם לא קרה לו דבר כזה, שמתנים קבלת תרופה בצילום. ובכלל, מה פתאום דורשים ממנו לעשות צילום לב, כשמדובר בדלקת? אבל הרוקח אמר, שאין ברירה, כי כך כתוב במרשם, שנתן לו הרופא בגלג'וליה! הלקוח החל להתחנן, שלא יעכבו אותו, מכיוון שמחר בבוקר יש לו טיסה דחופה, ולכן הטריח את עצמו לנסוע ליישוב בגלג'וליה ולקבל את המרשם, אבל הצעקות לא עזרו לו מאומה. הוא פנה לרנטגן ועשה צילום באיזור הלב, ומה התברר? שקיים אצלו חשש רציני ל'מפרצת' בלב, ובתוך זמן קצר הוא היה עלול להיכנס לסכנת-חיים של ממש. "מכאן אתה הולך לטיפול נמרץ ולא לחו"ל", אמרו הרופאים, שבדקו את הצילום. אמבולנס הסיע אותו במהירות הבהילו לבית הרפואה, שם אבחנו מייד את המפרצת, וביצעו לו ניתוח-לב פתוח. כך ניצל האיש ההוא ממוות כמעט-בטוח! והכל בזכות אותו רופא, והצילום הבלתי מובן בעליל, שהנפיק לו. כך שומר השי"ת על עמו ישראל! (מעובד מתוך 'קול ברמה')

מינויים

לקבלת העלון חנים במייל מדי שבוע, יש לשלוח בקשה למייל

PnneEH@gmail.com

הקדשת העלון

ניתן להקדיש את העלון לעילוי נשמה, רפואה שלמה, הצלחה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו'

נא לפנות לליאור בטל' 052-7652084

כתובת המערכת: עבור ליאור עצמון, רח' הבושם 26א ת.ד. 83375. מבשרת ציון. מיקוד 9076926

לשאלות בהלכה

נא לפנות לרב אליהו פנחס

בטל' 052-6329144

(הנייד באישור ועדה רוחנית)

אם ראשונים כמלאכים - האדמו"ר הרב פינחס מנחם אלטר מגור זצ"ל

האדמו"ר הרב פינחס מנחם אלטר זצ"ל מגור - נולד ב-כ"א תמוז ה'תרפ"ו (1926) בפלניצה כבן זקונו של אביו, שהיה בן 60 בלידתו. כבר בעודו צעיר נחשב כעילוי ואחיו הגדולים התייעצו עימו לפעמים. נודע בכוח זכרונו. נמלט עם אביו מאירופה אחרי כיבוש פולין על ידי גרמניה, ובשנת ה'ת"ש (1940) עלו לארץ ישראל. התפרנס מניהול חנות ספרים עד שנת ה'תשי"ז (1957) בה מונה לראשות הישיבה בידי אחיו, ר' ישראל, שכיהן אז כאדמו"ר מגור. עקב ענוותנותו והתבטלותו בפני אחיו הגדול לא התפרסם עד אז כתלמיד חכם, אך הצלחתו כראש ישיבה ורמתם הגבוהה של שיעוריו העלו את ההערכה כלפיו.

גם כראש ישיבה הקפיד על קיום אורח חיים צנוע. כיהן כחבר נשיאות ונשיא מועצת גדולי התורה, וכחבר הנשיאות של מפעל הש"ס. בשנת ה'תשל"א (1971) התמנה ליו"ר אגודת ישראל. בשנת ה'תשנ"ב (1992) נפטר אחיו ר' שמחה בונים ורבינו מונה לאדמו"ר השישי של חסידות גור. **ענוותן. בעל רוח-הקודש. עזר רבות לזולת.** נפטר ב-ט"ז אדר ה'תשנ"ו (1996). חי כ-69 שנים. ציונו בירושלים בחצר ישיבת 'שפת אמת' סמוך לקבר אביו. על פי עדות המשב"ק התבטא לפני פטירתו: **"מיתת צדיקים מכפרת. כלל ישראל שרוי במצב קשה. צריך מסירות נפש בשביל כלל ישראל. אני רואה, שכאן קשה לפעול מלמעלה אפשר הרבה יותר לפעול"**. אחיינו ר' יעקב אריה אלטר משמש כאדמו"ר השביעי של חסידות גור.

אביו: האדמו"ר אברהם מרדכי אלטר (ה'אמרי אמת). **אימו:** מרת פייגה מינטשא (בת ר' יעקב מאיר בידרמן). **אשתו:** מרת ציפורה) בת ר' אברהם מרדכי אלטר. נישא בשנת ה'תש"ו (1946). **מרבתינו:** אביו, ר' אברהם מרדכי, ר' חייקל מילצקי. **ילדינו:** ר' יעקב מאיר, מרת אסתר ליפול, ר' משה בצלאל, ר' שאול (ראש ישיבת 'שפת אמת'). ר' יהודה אריה לייב (ראש כולל של חסידות גור ורב שכונת רוממה בירושלים), ר' צחק דוד (ראש כולל להוראה בית המדרש גור, בבני ברק), ר' דניאל חיים (ראש כולל חושן משפט בירושלים). **מספריו:** **יפני מנחם** - דרשות על פרשיות התורה והמועדים (5 כרכים), על הגדה של פסח והגהות על הלבוש **יתורתך שעשועי** - פלפולים על פרשת שבוע **יפנינים נחמדים** - ענייני פורים **אוצר דרשות ומאמרים** - מדרשותיו **יפני שבת** - ענייני שבת **ישולי הגיליון** - הגהות על משנה תורה לרמב"ם וספר החינוך **מצותיך שעשועי** - ענייני בר-מצווה **יפני מלך** - ענייני נישואין.

באחת הפעמים פנה אדם לרבינו ושאל אותו, היכן לקנות דירה והרבי ענה: "חפש בניין שאחד השכנים בנה על הגג!". הלה הביע את פליאתו והרבי הסביר, שכיוון שהשכנים איפשרו לו לבנות, מכאן שזה בניין של שכנים טובים, שהם מוותרים אחד לשני, מפרגנים, בבנין כזה כדאי לגור! (מעובד מתוך 'נר לשולחן שבת')

"**ה**עבירו אותו כבר לטיפול נמרץ", סחו בני המשפחה בדאגה לרבינו, שבה לבקר את אביהם החולה. 'אומנם הוא היה בפנימית, אך מחלתו הכבידה, ואמש הועבר לטיפול נמרץ, כאשר המשמעות ברורה...'

הרבי שמע את הדאגה בקולם, וגם ליבו - ליבם של ישראל, הרגיש בצערם. יהודי סובל נוראות ממחלה קשה, בני המשפחה סובבים סביבו כאובים ודאגים, אכן, צרות עם ישראל מרובות... כשפניו המאירות נראו בשערי המחלקה, כבר התייצב במקום מנהל המחלקה, פרופסור ידוע שם, שקיבל קריאה דחופה, כי צדיק ידוע מגיע לבקר את מטופל פלוני. הרבי שוחח עימו בעניין, שמע סקירה רפואית מקיפה, בסיומה אמר הפרופסור באופן די נחרץ: '**ההערכה שלנו מותירה לו - במקרה הטוב - חודש ימים לחיות**...'

הרבי הקשיב לדבריו בכובד ראש, רק על מסקנת הדברים הייתה לו הערה קצרה: "בלי לפגוע בכבוד הרופא, אני דווקא חושב, שאולי ניתן לבטל את הגזירה...". אמר הרבי בקצרה וחתם את הדין. אך נכנס הרבי לביקור בחדרו של החולה, מיד פרץ החולה בבכי מר. הוא סיפר לרבי את המצב הרפואי לאשורו ובמלוא כאבו, את ייסוריו הרבים ומכאוביו המתגברים, וגם את העובדה, כי הערכת הרופא ידועה לו, קשה ואכזרית ככל שתהיה... "רבי", בכה החולה והתייפח מרורות, "הן לצדיקים יש כוח לגזור, צדיק גוזר והקדוש ברוך הוא מקיים. אנא, יגזור נא הרבי לבטל את דברי הרופאים, ולהחזירני לחיים תקינים ובריאים!".

הרבי הביט בחולה המתייפח לפניו, ועיניו התמלאו רחמים. יהודי מתייסר, דינו, מבחינה רפואית, כבר נגזר, והוא נאחז בתקווה כטובע הנאחז בקש. "יש פעמים", אמר הרבי אחרי הרהור ארוך, "שגם לצדיקים אין כוח לשנות את הגזירה. במקום בו יש מחלוקת, אין לצדיקים כוח לגזור דבר וחצי דבר...". הרבי הגביה מעט את קולו והוסיף: "**אם יש מחלוקת, אם חסרה אחדות, אין כל כוח שיכול לבטל את הגזירה. יש להשקיע כוחות למנוע מחלוקת, ולחזק את האחדות. הביטו סביב וראו, אם יש משהו שנפגם באחדות, סכסוך או מריבה וכיוצא באלה. אם לעצתי תשמעו, השקיעו כוחות בנושא האחדות ואהבת חברים, ובעזרת השם תראו ישועה ורפואה שלמה**", אמר הרבי, וחתם את הביקור...

בני המשפחה היו מופתעים, עד כמה קלע הרבי כחוט השערה לבעיה הבערת. כבר מספר שנים, שסכסוך כספי מעיב על היחסים התקינים במשפחה, אח אינו מדבר עם אחיו, ואף בני הדודים אינם מחייכים אלה לאלה. סכסוך כספי גרם לתבערה גדולה, והמשפחה מפולגת ומסוכסכת... עכשיו ההוראה ברורה, וגם המוצא מהסבך הרפואי. אם הסכסוך נוצר על רקע כספי - הרי שזה בדיוק הרגע להבין, שחיי האב חשובים לאין ערוך יותר מכל הון שבעולם... **עוד באותו ערב, כינס אחד האחים את בני המשפחה כולה. כולם ויתרו, חלקם ויתורים מפליגים, אך סוף דבר, כולם יצאו שמחים ומאושרים, לוחצים ידיים ומאוחדים...**

מספר ימים אחר כך, החלה מסתמנת מגמת שיפור. המחלה הלכה ודעכה, אב המשפחה החל לשוב לכוחותיו... כשהשתחרר מבית הרפואה הולך על שתי רגליו, נערכה סעודת הוויה חגיגית בנוכחות כל בני המשפחה המאוחדת והמאושרת, שציינו יחדיו את נס הצלתו הפלאית של אב המשפחה, **שחזר מטיפול נמרץ לחיים תקינים, והדהים את הרופאים...**

ישועה מפלגה

פתאום נעתקה נשימתו. כן, לא היה ספק בכך. אחת האותיות במילה 'נפשכם' הייתה סדוקה בצורה מכוערת. מזוהה פסולה בעליל! ועוד בהקשר כל כך ברור. הרב וילימובסקי שלף מתיקו מזוהה כשרה למהדרין וקבעה במקום זו הפסולה. "אני בטוח, שבקרוב תראו את התוצאות", אמר למר ש'.

"גם אני מקווה", התעודד הבעל. יומיים לאחר מכן התקשר הרב וילימובסקי לאדון ש'. "יש חדש?". "עדיין לא", השיב האיש. "שמע", עלה רעיון במוחו של הרב וילימובסקי, "מחר בערב אבוא אליך הביתה, ויחד נתקשר למזכירות של הרבי מליובאוויטש. בעצמך תדבר עם מזכירו האישי של הרבי, תספר לו על הבעיה, על המזוהה שהחלפה ובקש ממנו להכניס את שמך ושם רעייתך אל הרבי, כדי לקבל את ברכתו". אדון ש' שמח לרעיון וכך היה.

יום לאחר ששוחח אדון ש' עם מזכירו של הרבי, חזר הרב וילימובסקי והתקשר לשאול בשלומו. הפעם נענה בקול שונה לגמרי, בצעקה ממש: "הרב וילימובסקי, בוא אלי הביתה! כעת. בדחיפות!".

ברגע שדרכו רגליו של הרב וילימובסקי על מפתן הבית, עוד בטרם התיישב על כיסא, לא יכל אדון ש' להתאפק ופתח בתיאור נרגש. "לא תאמין למה שאומר לך. מדי בוקר, טרם צאתי לעבודה, אני מכין לעצמי ארוחת בוקר. כך עשיתי גם הבוקר.

לפני שעות ספורות חזרתי הביתה, וכשנכנסתי - זיהיתי ריח לא ברור מהמטבח. "אלוקים אדירים!", נבהלתי. נזכרתי, כי בבוקר הכנתי לעצמי חביתה. "רק שלא שכחתי לכבות את האש שמתחת למחבת!", חשבתי לעצמי.

"התקרבתי למטבח - ולא האמנתי למראה עיניי: אישתי עומדת ומבשלת! פשוט כך. שנה וחצי לא ראיתי את המחזה הזה", נשבר קולו. אישתו של בן ציון המשיכה את הסיפור במקומו.

זו הייתה הפעם הראשונה שהרב וילימובסקי בכלל ראה אותה. "זה התחיל בשמונה בבוקר, כבוד הרב. התעוררתי, כמו כל יום, מבלי לרצות לקום מהמיטה.

פתאום ראיתי מולי דמות של אדם זקן. הדמות פנתה אלי בטון מפקד והורתה לי: קומי מהמיטה!". לא יודעת למה - לא יכולתי לסרב. קמתי - וזהו. מאז הבוקר אני מתפקדת כמו בימים הטובים. חזרתי לעצמי".

הרב וילימובסקי הוציא מאמתחתו תמונה של הרבי והציגה לפני האישה. האישה החווירה: "כן, זה הוא. זה האיש שצעק עלי! מי האישה הזו? ... כעבור תקופה קצרה נסעה גברת ש' אל הרבי, כדי להודות על המופת, שעשה עבורה.

גם אם חלילה יהודי מוצא את עצמו בבעיה, שאינו רואה כל דרך לצאת ממנה, עליו לזכור, כי בורא עולם הוא המנהיג של העולם ועליו יש לסמוך, כאשר הצדיקים בעולם הזה הם שלוחיו.

"דחוף ביותר!", זעקו המילים מעל גבי הטופס. הטופס הגיע לבית חב"ד בעיר חולון ממשפחת ש' מרחוב חנקין. מעניין מה כל כך דחוף, חשב לעצמו הרב לוי וילימובסקי, תוך כדי שהרים את שפופרת הטלפון וחייג למספר, שהיה כתוב בטופס.

זה היה יומיים לאחר חנוכה, לפני מעל ארבעים שנה. באותה תקופה שימש הרב וילימובסקי כשליחו של הרבי מליובאוויטש בחולון. לכבוד החג, פתח הרב וילימובסקי במבצע ביקורי בית רחב היקף.

הוא הביא לעיר אוטובוס מלא בבחורים, תלמידי הישיבה בכפר חב"ד, ופיצל אותם לצוותים, שיעברו בין בתי העיר, יציעו לדיירים חנוכייה ונרות לקיום המצווה, וינצלו את ההזדמנות לעורר אותם לקיים מצוות נוספות.

הרב וילימובסקי הכין טופס שמולא על-ידי משפחות שהיו מעוניינות, כי יגיעו לביתם לבדיקת מזוזות. מי שמעוניין בכך בדחיפות, התבקש לציין זאת בטופס. משפחת ש' הדגישה, כאמור, כי מבחינתה הדבר "דחוף ביותר".

"שלום, האם הגעתי למשפחת ש'?", שאל הרב וילימובסקי. "נכון", אישר הקול מבעד לקו. "שלום, מדברים מבית חב"ד. זה בקשר לבדיקת המזוזות, שביקשתם לקיים אצלכם בדחיפות".

"אה, שלום לכם ותודה רבה", השיב הקול בטון רועד. בן ציון היה שמו של הדובר, אבי משפחת ש'. "הבדיקה באמת דחופה לנו. אישתי מאוד חולה. חשבנו, שאולי בדיקת המזוזות תסייע לנו בעניין", נסדק קולו.

עוד באותו ערב הופיע הרב וילימובסקי בבית משפחת ש', בן ציון הציג עצמו כמנהל מפעל מצליח בתל-אביב למכניקה עדינה. "כל מה שחסכתי במשך השנים, הוצאתי לרפואתה של רעייתי", סיפר בצער מעורב בייאוש.

"לפני שנה וחצי שקעה לפתע בדיכאון נפשי ומאז - חשכו חיינו. היכן לא הייתי איתה? טובי הרופאים לא הצליחו לעזור לה". תוך כדי שבן ציון מדבר, פנה הרב וילימובסקי להסיר את המזוזות ולעררך להן בדיקה ראשונית.

את הבדיקה המדוקדקת יערוך סופר מזוזות מומחה. המזוזה הראשונה שהסיר הייתה של חדר השינה. הוא הוציא את הקלף המגולגל מתוך הנרתיק, פתחו ועבר עליו ברפרוף.

עושה אירוע שמחה באולם שמחות וברצונך להפוך אותו לכשרות "מהדרין-גלאט?"

צוות משגיחים תלמידי חכמים ידאגו לכך בכל איזור בארץ. ההשגחה החל מזמן אספקת הבשר ועד למנה האחרונה. בפיקוחו של הרב אליהו חיים פנחסי שליט"א 052-6329144 (הנייד באישור ועדה רוחנית)

הרב יצחק בן תפאחה כדורי זצ"ל הרב שבת בן אסתר יא אטון זצ"ל וילד יחיא בן יוסף ז"ל הרב מנחם בן ויקטוריה בצרי זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל יצחק בן ברוך דב ז"ל אביבה בת איריון ע"ה גאולה בת טובה ע"ה שרה בת נרקיס ע"ה אברהם בן יונה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל עמירם בן דבורה ז"ל אביגדור בן ג'ולי ז"ל יצחק בן חביבה ז"ל ר' עוליאל ישועה בן סטה מקנין זצ"ל מסעוד בן יקוט ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל דרור יהושע בן ארץ מיוחס ז"ל מזל בת שמעון חי זידי בן קלרה ז"ל דב בן יצחק ז"ל יוסף בן מרים נוסרת ז"ל יוסף בן סעדה ז"ל סוליקה בת עישה ע"ה רחל רפאת בת השמת ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה סלים בן פרחת ז"ל יעקב בן אסתר ז"ל יעקב בן פרחת ז"ל יעקב בן נעמי ז"ל יעקב בן סלימה ז"ל דניאל רפאל בן חגית ז"ל זילפה בת רנדה ע"ה ספירנס תקווה בת נעימה ע"ה אביבה לושי ע"ה מישא אסתר בת זרה ע"ה יהודה בן סעידה ז"ל אביבה לושי ע"ה אברהם בן דינה ז"ל עפאת בת השמת ע"ה

הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב עובדיה יוסף בן גורג'יה זצ"ל הרב מרדכי צמח בן מזל אליהו זצ"ל אסתר בת בלה ע"ה הרב שמואל בן שמחה דרזי זצ"ל הרב יעקב בן מרגלית זצ"ל נעמי בת כתון ע"ה שמואל בן רבקה ז"ל משה בן רוזה ז"ל מרים בת בלה ע"ה אביחי בן אסתר ז"ל אביחי בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל ע"ה שני בת אסתר ע"ה מסודי בת חביבה ע"ה יונה בן סעדה ז"ל יונה בן סעדה ז"ל ברכה בת מרדכי ע"ה יעקב בן נעמה ז"ל שרה בת מורברי רחל ע"ה אלון בן סעדה ז"ל